திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, ஒன்றை மட்டும் கூறி என்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்தாமல் இருக்கிறேன். பல இடங்களிலே 1 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா இருக்கிற நிலம் மற்ற இடங்களில் 2, 3 ஏக்கராக்களில் இருக்கின்ற வருவாயைவிடக் குறைவான வருவாய் தருவதாக இருக்கும் நிலை தமிழகத்திலே இருக்கிறது. ஆகையால் 12½ ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா வைத்திருப்பவர்கள் பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் என்று கருதுகிறார்களா அமைச்சரவர்கள் என்பதை மட்டும் அறிய விரும்புகிறேன். அதை மட்டும் தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன் என்று கூறி என்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்தவில்லை என்பதையும் கூறிக்கொள்ளுகின்றேன்.

திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப் பட்டது.

பிரிவு 4 நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 5, 6, 7 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறை வேற்றப்பட்டன.

குறுந்தலைப்பு, முகப்புரை நெடுந்தலைப்பு இவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : "ஆய்வுக்குழு திருத்தி யமைத்த, தமிழ்நாடு, 1967-ம் ஆண்டு விவசாய வருமான வரி (திருத்த) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 18/1967) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்", என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழி கிறேன்.

தீர்மானம் அவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, ஆய்வுக்குழு திருத்தி அமைத்தவாறு மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப் பட்டது.

(iv) தமிழ்நாடு, 1968-ம் ஆண்டு பொது விற்பனைவரி (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 1/1968)

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to move—

'That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, [a] 1968 (L.A. Bill No. 1 of 1968) be taken into consideration.'

Jaggery and gur were exempt from sales tax item 5 of the Third Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959). In order to augment the revenues, the Government decided to withdraw the exemption and levy multi-point sales tax of three per cent on jaggery and gur other than palm jaggery. An approximate revenue of Rs. 50 lakhs per

a Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 23rd January 1968.

1968 பிப்ரவரி 19] [Thiru K. A. Mathialagan]

annum is expected by the measure. The levy will not affect small dealers with annual total turnover of less than Rs. 15,000 as they are not liable to tax under the Act and dealers with a total turnover of Rs. 75,000 and less can avail themselves of the compounded rates under section 7 of the Act.

In order to give effect to the above decision the Government have issued a notification under sub-section (1) of section 59 of the Act, amending item 5 of the Third Schedule to the Act, and also a notification under Section 17 of the Act exempting palm jaggery from sales tax. The notifications have come into force on the 1st January 1968. Under sub-section (2) of section 59 of the Act, a Bill to replace the notification issued under sub-section (1) of that section was introduced during the last session of the Legislature and it is now before the House for consideration.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: சார், இந்த மசோதாவை எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே நாங்கள் வன்மையாக எதிர்க்கிறோம் என்று முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். வெல்லத்திற்கு வரி விதிப்பது நியாயம்தானா என்பதை இந்த அரசாங்கம் உற்றுக் கவனிக்க வேண்டுமென்பதை நான் அழுத்தமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 15,000 ரூபாய் வரை விதி விலக்கு அளிக்கப்பட இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு கூறினார். இந்த 15,000 ரூபாய் இன்று நடைமுறையிலே இருக்கும்போது, இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் அதிகாரிகள் என்ன முறையிலே வரி விதிக்கிறார்கள் என்பதையும், இந்த விற்பனை வரி இலாகாவிலே இருக்கிற அதிகாரிகள் பல கஷ்டங்களையும், இன்னல்களையும் மக்களுக்கு அளிக்கிறார்கள் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன். 15,000 ரூபாய் என்று இருப்பதை 15,100 ரூபாய் என்று சட்டத்திற்கு உட்படக் கூடிய முறையிலே அவர்கள் இப்போது தாமத அசெஸ்மெண்ட் ஆர்டர்களைப் போடுவதான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கும், அதை நிரூபிப்பதற்கும் நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக, இந்த வெல்லம் ஏழைகளுடைய உணவுப் பண்டத்திலே இருக்கிற அவசியமான பொருள். இந்த விற்பனை வரி இதை வாங்குபவர்களின் மேல் ஒரு பளுவை ஏற்படுத்தும் என்பது நியதி. அந்த நியதிக்கு ஏற்ப இந்த வரியை ஏழைகள் மீது திணிக்க வேண்டுமா என்பதையும் ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும். ஏழைகள் அதிகமாக இந்த வரியினால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற காரணத்தினால், இதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, இது ஒரு குடிசைத் தொழிலாக இருக்கிற காரணத்தினால், இதற்கு வரி விதிக்கக் கூடாது என்று இதற்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டது முந்தைய சர்க்காரால்

ஆனால் இந்த அரசாங்கம் 1959-வது வருடத்திய இந்த சட்டத்தைத் திருத்தி ஜனவரி 1-ஆம் தேதியிலிருந்து இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டத்தை அமுலாக்க வேண்டுமென்று—அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நோட்டிஃபிகேஷனைப் பிறப்பித்து, பிறகு இதைச் சட்டமாக்குவதற்கும், இந்த சட்டசபையிலே இதைக் கொண்டு வந்துள்ளார்கள்.

இது ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்கும் என்று முன்பே கூறினேன். சாதாரணமாக, இதைக் குடிசைத் தொழிலாகக் கொண்டிருப்பவர்களையும் இது அதிகமாகப் பாதிக்கும். இதற்கு எதிராக வியாபாரிகள் பல கிளர்ச்சிகள் ஆரம்பித்தார்கள். இதை எதிர்த்து அமைச்சரிடத்திலே கூட மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வேலூரிலே என்று நினைக்கிறேன்; திருச்சியிலே என்று நினைக்கிறேன், இந்தத் தீர்வை சுமத்துவது நியாயம் அல்ல, சரி அல்ல, தர்மம் அல்ல என்ற முறையிலே அவர்கள் பல கிளர்ச்சிகளையும் கண்டனக் கூட்டங்களையும் நடத்தினார்கள் என்று பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். இதை நாம் பார்க்கின்றபோது சாதாரண வியாபாரத்திலே ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு மட்டும் அல்லாமல் ஏழைகளையும் அதிகமாகப் பாதிக்கின்ற நிலைமையிலே இருக்கின்ற காரணத்தால், இந்தச் சட்டத்தைத் திருப்பப் பெற்று விட வேண்டுமென்று கூறி, இந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கிறோம் என்று கூறி அமைகிறேன், வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I am afraid I would have to take very, very strong exception to the manner in which this Bill has been brought forward in this House. Firstly, the notification was issued and now the whole thing has become an accomplished fact. The whole thing has been made into a Bill and brought before this House. Of course, the Government have got a very strong majority and they can pass it without any fear. Now everything has been done and perhaps after the issue of the notification, the increased rate of sales tax has been collected. What is the urgency for the notification to be issued ? Similarly, when the previous Ministry had brought forward such Bills to replace Ordinances we took strong exception to that. Whenever the House is proroged, we know that the Government are going to bring forward some Ordinance or other. In this connection, I want to point out that a notification has already been issued and now an amending Bill has been brought forward to replace that notification. There is a lacuna in the original Act which allows them to collect the increased rate of tax in the first instance and then ultimately to regularise it by means of an amending Bill. The way in which this Bill has been brought forward hurts our feelings. What are we here for, if we do not express our feelings in the matter ? We are in touch with the people.

*மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: கனம் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிடுவது எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. இதைக் கொண்டு வருவதைப் பற்றி நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பே நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காலத்தைப் பற்றி பேரவைத் தலைவர்

அவர்கள்தான் முடிவுசெய்வார்களே தவிர, அரசாங்கத்திற்கும் நோட்டீஸ் கொடுப்பதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இது விதிகளுககு உட்பட்டுத்தான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்கிறார்கள். அதைப் பேரவைத் தலைவர் தான் முடிவு செய்கிறார்கள். விதிகளைப் பின்பற்றித் தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

DR. H. V. HANDE : I am afraid that the Hon. Minister for Law has not understood me correctly. I am not saying that enough time has not been given or that the Bill has not been brought forward in a proper way. Also, if the required time was not given, it was against our rules and we would have objected to it. Now, my point is that there is a provision in the original Act which allows the Government to grant exemption from sales tax on certain articles and also to withdraw the exemption granted in respect of certain other articles. I want to know what was the idea behind the Government when the exemption from sales tax for jaggery and gur was given in 1959. There must have been some purpose in giving exemption to those articles. I presume that because jaggery comes under a cottage industry and is mostly consumed by poor people, they had given exemption to it. In the cities it is all right and we can consume sugar which is available. But if you go to the village, you will find that they do not get sugar at all. They do not know what colour sugar is and what sugar is. So they are using jaggery. As a medical man I may tell you that jaggery is healtheir than sugar. All these points might have been taken into consideration and on that basis jaggery might have been exempted. That is point No. 2.

Point No. 3 is that there must have been a number of representations to the Minister for Food and some people came and represented to me also. This representation argues that there is a possibility of jaggery going out of the Madras State and some other State exploiting this position and selling its jaggery cheaper in this State. Three per cent is not a small amount when it is a multi-point tax. My estimate is that it may be yield a revenue of Rs. 1 crore or even more. Whenever a tax is levied, the Revenue from it is under estimated. But in the actual process of collection, the Sales Tax Officers may collect even Rs. 2 crores because of their extraordinary efficiency—I do not know what connotation should be attached to the word ' effciency '. These taxes are resented by the people and they are not happy. If I do not tell this, this House will have no opportunity of knowing it. I do not think anything can be done at this stage judging from the helpless expression on the face of the Minister for Food.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : I am not helpless; I am quite confident. The country welcomes it.

DR. H. V. HANDE : He says that the country welcomes it. The experience that I have had is that many people do not welcome it. Anyway this is a place where we can express our difference of opinion. I want the Government to consider all the points I have raised and do as best as they can.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும்படியான இந்தத் திருத்த மசோதாவைப் பற்றி வெல்லம், சர்க்கரைக்கு மீண்டும் மல்டிபாயிண்டு சேல்ஸ்டாக்ஸ் விதிக்கும் இந்த மசோதாவைப் பற்றி எங்கள் கட்சியின் சார்பாக மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை நானும் ஆதரிக்கிறேன். ஏனென்றால், ஏற்கனவே இது குடிசை தொழில், கிராமப்புறங்களில் இருக்கும்படியான விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பொருள் என்பதற்காக இதற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டது. ஏற்கனவே அப்படி விதிவிலக்குக் கொடுத்திருந்த நிலையை மாற்றி, திடீரென்று ஒரு நோடிபிகேஷன் போட்டு பலமுனை விற்பனை வரி போட்டால், அது எத்தனை முனையில் போய் நிற்குமோ தெரியாது. 4, 5 இடங்களில், ரூ. 4, 5 என்று ரூ. 100-க்கு 20, 34 பாய் வரியாக கொடுக்கும் படியான நிலைமை ஏற்படும். அதனால் பொதுவாக ஏழை மக்களுக்கும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் பெருத்த கஷ்டத்தையும், நஷ்டத்தையும் உண்டாக்கும் என்று நான் அச்சப்படுகிறேன். ரூ. 15,000-க்கு மேலே வியாபாரம் செய்பவர்களுக்குத் தான் வரி போடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். விவசாயிகள் தங்களுடைய தோட்டத்தில் கரும்பு அடித்து, வெல்லத்திற்காகக் கொண்டுபோகும்பொழுது கூட, விற்பனைக்குத் தான் கொண்டுபோகிறார்கள் என்று பல இடங்களில் தடுக்கப்பட்டு, வரியும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் வியாபாரியா, வியாபாரி இல்லையா என்று இப்படித் தான் தீர்மானம் செய்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. விற்பனை வரி உத்தியோகஸ்தர்கள் பல இடங்களில் தவறான முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற புகார்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன.. விற்பனை வரி முதலில் ஒரு நயா பைசா என்று தொடங்கி, இப்பொழுது ரூ. 40, 45 கோடி அளவுக்கு பெருகியிருக்கிறது. எந்தத் தொழிலுக்கு வரி போட வேண்டும், எந்தத் தொழிலைப் பொதுமக்கள் மிகவும் விரும்புகிறார்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ரூ. 50 லட்சம் வருமானம் வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ரூ. 50 லட்சம் அல்ல. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வேலூரில் மட்டும் ரூ. 35 லட்சம் வரையில் வரி போடுவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று அதில் சம்பந்தப்பட்ட வியாபாரிகள் தங்களது தூதுக் குழுவின் மூலம் என்னிடம் சொன்னார்கள். புள்ளி விவரக்கணக்கு என்னிடம் இல்லை. இருந்தாலும் கூட டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னதுபோல, வெள்ளைச் சர்க்கரையை பெரிய பணக்காரர்களும், மற்றும் பெரியவர்களும் உபயோகிப்பார்கள். ஆனால், கருப்பெட்டி, வெல்லம் இவற்றை சாதாரண மக்கள், ஏழை மக்கள் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அதோடு கூட, வெளிப் பிரதேசத்திலிருந்து, மாகாணங்களிலிருந்து வந்து, தவறான முறையிலே கடத்திச் செல்லுவதற்கும் இது வழி வகை செய்யும். ஏற்கனவே விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்ட இந்தச் சலுகை நிச்சயமாக இருக்கவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தி,

1968 பிப்ரவரி 19] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

இதற்காகக் கொண்டுவந்திருக்கும்படியான இந்த மசோதாவை என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக மிகவும் வருத்தத்தோடு எதிர்க்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இதை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதவின்மீது பலரும் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுகிற நேரத்தில் அரசாங்கம் ஏதோ கெடுதலான வரியைப் போட்டுவிட்டது போலவும், ஏழை எளியவர்களுக்கு இதனல் மிகவும் இன்னல்கள் ஏற்பட்டுவிட்டது போலவும் சொன்னார்கள். இதிலே மூன்று வகையாகச் சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கூட இதனல் இடைஞ்சல் வருகிறது என்று நமது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொல்லும்பொழுது இது குடிசைத் தொழிலாக இருக்கிறது, ஏழைகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் சொல்லும்பொழுது, வியாபாரிகள் இதனல் பாதிக்கப்படுவார்கள், வியாபாரிகள் இதுபற்றி ரொம்ப அழுத்தமாகச் சொல்லுகிறார்கள். . . .

DR. H. V. HANDE : I was referring to the point that the other States will exploit it. I have not come here to hold brief for any capitalist and I can say this categorically.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவர்கள் அப்படிச் செய்ய மாட்டார்கள் என்று எனக்கு ரொம்பத் தெளிவாகத் தெரியும். வியாபாரிகள் ரொம்ப அழுத்தமான கருத்துக்களைச் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். முதலிலே நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இது ஒரு சாதாரணமான விஷயம்தான். அதிலும் சில சட்ட சம்பந்தமான மரபுகள் கடைப் பிடிக்கவில்லையே என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். இந்த மாதிரி வரிவிதிப்பு முறைகளை நோடிபிகேஷன் மூலமாக மாற்றும் பொழுது, எல்லோருக்கும் அதைப்பற்றி முன்னதாக விளம்பரப் படுத்தினல், ஸ்பெகுலேஷன், வர்த்தகச் சூதாட்டங்கள் ஏற்படுவதற்கும், வேறு மாதிரியான காரியங்கள் ஏற்படுவதற்கும் பெரிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டுவிடும். இந்த மாமன்றத்தினுடைய உரிமைகள், சம்பிரதாயங்கள் காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்பதில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு மிகுந்த அக்கறை உண்டு. ஸ்பெகுலேஷனைத் தவிர்ப்பதற்குத்தான் இம்மாதிரியாக நோடிபிகேஷன் மூலமாக வரிகள் போடுவதை ரகசியமாக வைத்துக் கொள்ள நேருகிறது என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தொடர்ந்து அப்படிப்பட்ட வர்த்தக சூதாட்டங்கள், அப்படிப் பட்ட காரியங்கள் சமீப காலத்தில் நடைபெறுவதைக் தடுக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை. இந்தத் தொழில் குடிசைத்

தொழில், ஏழைகளுக்குப் பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்ற நிலை உண்மையிலேயே இருந்தால், அதை நாம் வரவேற்றிருக்கலாம். ஏழைகளுக்கு சர்க்கரை கிடைக்கவேண்டும், விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தங்கள் மனதில் எல்லோரும் கையை வைத்துப் பார்த்தால் இந்த மாநிலத்தில் சர்க்கரை ஆலைகள் மூடப்படுகிற அளவுக்கு நிலைமைகள் மாறி, சர்க்கரை வெல்லக் கட்டியாக மாறி, நம்முடைய எல்லைகளைத் தாண்டி வெளியே பல மாநிலங்களுக்குப் போகும்படியான ஒரு பேராபத்து இன்றைக்குக்கூட இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதைப் போக்குவதற்காகத்தான் தகுந்த முயற்சி எடுத்துக் கொண்டோம். இதை நம் மாநில மக்கள் மிகத் தெளிவாக உணர்வார்கள். விவசாயிகளுக்கு லாபம் கிடைக்கிறது வெல்லமாக இருந்தால், என்ன செய்வார்கள் என்பது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், இந்த மாநிலத்தில் சர்க்கரை பற்றாக்குறை ஏற்படும்படியான அளவுக்கு, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கிற சர்க்கரை ஆலைகள், தனியார் சர்க்கரை ஆலையாக இருந்தாலும் சரி, கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையாக இருந்தாலும் சரி பொது மக்கள் வரிப்பணம் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிற சர்க்கரை ஆலைகள் மூடப்பட்டால் பொதுமக்களுக்கு அதனால் பெரிய பாதகம் ஏற்படும். வெல்லத் தொழிலில் சமீப காலமாக ஏற்பட்டுவிட்ட அந்தக் காரியங்களைத் தவிர்ப்பதற்குத்தான் இந்த மாநில அரசு வெல்லம் வெளியே போவதைத் தடுக்கவேண்டும், அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் உடன்பாடு வேண்டும் என்று இந்த மாநிலம் கேட்டு 8 மாத காலமாகியும், நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பல மாநாடுகளில் முறையிட்டதற்குப் பிறகும்கூட, உடன்பாடு தராத நிலையில் இந்த மாநிலத்திற்கு வெகு வேகமாக விஷம் போல் விலை ஏறிக்கொண்டிருந்தது. இந்த மாநிலம் தன்னுடைய சக்திக்கு உட்பட்டு மத்திய அரசு அதற்கு உடன்பாடு தரும் என்ற நம்பிக்கையில் ஒரு தடை உத்தரவு போட்டது. அந்தத் தடை உத்தரவு இப்பொழுது வழக்கு மன்றத்திலே இருப்பது இந்த மாமன்றத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும். உண்மையிலேயே இந்த இன்னல்களைக் குறைக்கவேண்டும், ஏழைகளுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலின் மூலம் இந்த மாநிலத்தின் வளப்பத்தை யாருக்கோ எங்கேயோ
பிற்பகல் 1-00 அடமானம் வைக்கும்படியான பெரிய காயங்களெல்லாம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தன. அதனுடைய தொடர்ச்சியான விளைவுகளை, அம்சங்களை தடுப்பதற்காகத்தான் மிகச் சாதாரண முறையில், காரியம் நடைபெற்றிருக்கிறது.

நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். முதலிலே விளக்கம் பெறுவதற்கு முன் நான் கூட அப்படித்தான் நினைத்துக் கொண்டு இருந்தேன், பல முனை வரி என்றால் 4, 5 பங்கு அதிகமாக வரும், ஒரு முனை வரியென்றால் அப்படி வராது என்று. ஒரு முனை வரியென்றால் குறைவாகக்

கிடைக்கும், பலமுனைவரியென்றால் அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்றும் நினைத்தேன். அது அப்படியில்லை. பல முனை வரியாக இருப்பதில் சில பொருள்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்கிறது. பெட்ரோல் பங்க், பியட் கார், அம்பாசிடார் கார் போன்றவைகள் பல கைகள் மாறும் போது, பல முனை வரியில் குறைவாகத்தான் கொடுக்கிறார்கள். ரூ. 300, 400 என்கிற இடத்தில் ரூ. 125 தான் கொடுக்கிறார்கள். அது பல கட்டங்களிலே பிரிந்து வருகிறது.

விவசாயிகளுக்குச் சிரமங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட சிரமங்கள் குறித்து, என்னுடைய துறைக்கு விண்ணப்பங்கள் அடிக்கடி வருகின்றன. நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படுகிறது. நடைமுறையில் ஏற்படும் கஷ்டங்களைப் பற்றி கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அவற்றைத் தீர்க்க வழி காணலாம். விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்கு, சிறிய விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய அளவில் நன்மை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 15,000 வரை வரி கிடையாது. விவசாயப் பொருள்களில் பணப்பயிர் என்று சொல்வது போல, ரூ. 15,000-க்கு மேல் வருமானம் வருபவர்கள்தான் பண விவசாயிகள் என்று எண்ணப்படுவார்கள். இவர்கள் கரும்பு சாகுபடி செய்து, வெல்லம் உற்பத்திசெய்து சௌகரியமாக இருப்பவர்கள். அவர்களுக்கும் ரூ. 75,000-க்கு மேல் கம்பவுண்டிங் செய்யலாம் என்றிருக்கிறது. இன்றைக்கு வெல்லம் குடிசைத் தொழிலாக மட்டும் இருக்கவில்லை. அதோடு நமக்கு அதிகமாகச் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. வெல்லம் உற்பத்தி செய்வதன் மூலம், 100 டன் சர்க்கரை எடுக்கக் கூடிய கரும்பிலிருந்து கிட்டத்தட்ட 40 சதவிகிதம் கொளுத்தி தீக்கு இரையாகிவிடுகிறது. இன்றைக்கு சர்க்கரையில்லை எரிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில், அதிகப்படியான சர்க்கரைக்கு அவசியம் இருக்கும்போது, இப்படி 40 சதவிகிதம் நாம் தீ வைத்துக் கொளுத்துவது துரோகச் செயலாகும் என்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். இன்றைக்கு சர்க்கரை இந்தியாவிலேயே மிகக்குறைவாக இருக்கிறது. இன்னும் 10 லட்சம் டன் சர்க்கரை நாம் உற்பத்தி செய்யவேண்டிய அவசியமும் இருக்கிறது. ஆகவே, வெல்லம் காய்ச்சுவது படிப்படியாகக் குறையவேண்டும். நல்ல சர்க்கரை அதிகமாக மக்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய வகையில் பெரிய காரியத்தில் நம்முடைய அரசாங்கம், மத்திய சர்க்காரின் உதவியைக் கொண்டு முயற்சிகள் செய்கிறது. இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலம் இருக்கும் நிலையில் இந்தக் காரியம் மிகமிக அவசியமானது. ஆகவே, இந்த மசோதா, ஒரு சிறிய அம்சம். மன்றத்தின் எல்லாப் பகுதி உறுப்பினர்களும் இந்தக் கருத்துக்களை ஏற்று, வரி போட்டு விட்டார்கள் என்று எதிர்க் கட்சி பேசும் வியாஜத்திற்கு உகந்தது இதுவல்ல என்று பணிவுடன் கூறி மன்றம் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த வரி பழைமையானது. வாங்குகிறவர்கள் தலையில் விழுகிறது என்பதால், இதை 'ரிக்ரெசிவ் டாக்ஸெஷன்' என்பார்களே அம்மாதிரி, 'இன்ஸிடென்ஸ் ஆன் தி பர்சேஸர்' என்பதால் இதைப்புனர் பரிசீலனைசெய்ய அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுகிறோம், ஸேல்ஸ் டாக்ஸ், வாங்குபவர்கள்மீது விழும் வரிதான். அவர்கள் தான் கொடுக்கிறார்கள். இதற்கு வியாபாரிகள் ஏன் சிரமப்படுகிறார்கள்?

DR. H. V. HANDE : Sir, I want only two clarifications from the Hon. Minister. One is with regard to the incidence of the multi-point tax. I want to know whether the tax of 3 per cent is at each point of sale and if so, whether it would be increased to 9 per cent or 12 per cent if an article changes hands by three or four times.

The second clarification is with regard to the bye-product, bagasse, left out after the sugarcane is crushed and which is used for the manufacture of paper. I want to know to what use the pulp left out after the cane is crushed for jaggery is put.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : I am not quite conversant with the latter part of his question and the Hon. Minister for Industries will be able to clarify it.

மூன்று சத விகிதம் என்று நான் முதலிலே சொன்னாலும், உண்மையாக 1-3/4 சதவிகிதம்தான் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதிலும் ரூ. 15,000 வரை விலக்கும், ரூ. 75,000-க்குமேல் கம்பவுண்டிங்கும் இருக்கிறது. ரூ. 15,000 முதல் ரூ. 75,000 வரை பல ஸ்லாபுகள் இருக்கின்றன. கடைசியாக 1-3/4 சதவிகிதம்தான் வருகிறது. காகிதத்தில்தான் 3 சதவிகிதம் என்று இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பொழுது பிரிவுகளின்மேல் வாக்கெடுப்பு நடக்கவேண்டும்.

திரு. என். வரதராஜன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, பொதுவாகப் பலமுனை விற்பனைவரி சரியென்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதில் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றும் இல்லை.

அவைமுன் உள்ள கேள்வி—

"தமிழ் நாடு 1968-ம் ஆண்டு பொது விற்பனைவரி (திருத்த) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 1/1968) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்."

1968 பிப்ரவரி 19] [பேரவைத் துணைத்தலைவர்]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு மசோதா பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

இரண்டாவது பிரிவு நிறைவேற்றப்பட்டது.

குறுந்தலைப்பு, நெடுந்தலைப்பு, முகப்புரை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவைமுன் உள்ள கேள்வி—

"குறுந்தலைப்பு, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு, இவை மசோதாவின் உரிய பகுதிகளாக ஆக்கப்படவேண்டும்".

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move—
'In the enacting formula, for the words "Eighteenth Year", substitute the words "Nineteenth Year".'

திருத்தம் அவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

குறுந்தலைப்பு, திருத்தப்பட்ட முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு, ஆகியவை நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அவைத்தலைவர் அவர்களே, "தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு, பொது விற்பனைவரி (திருத்த) மசோதா, (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 1/1968) திருத்தப் பட்டபடி நிறைவேற்றப்படவேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, மசோதா (திருத்தப்பட்டபடி) சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

6. ஆளுநரின் பேருரைமீது விவாதம் (தொடர்ச்சி).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்து, ஆளுநர் அவர்களின் பேருரைமீது விவாதம் நடைபெறும். இப்பொழுது திருமதி சுவாரஸ் அவர்கள் உரையாற்றலாம்.

*THIRUMATHI A. SUARES : Mr. Deputy Speaker, Sir, I endorse the remarks of His Excellency the Governor when he states that this State has been reaping the benefits of a stable and close-knit Government supported by a sound and efficient administrative machinery. One of the achievements of the new Government mentioned by His Excellency in his Address is the intensification of the procurement scheme which was followed by an increase in food production, thus enabling rice to be sold at lower prices both in ration shops and in the open market.

The language problem has been disturbing the country to a greater or lesser degree in many States. The Government has been able to control the situation so far by closing all schools and